

Arrest

nr. 118 621 van 10 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 21 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op diezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 25 juli 2013 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 4 november 2013.

Gelet op de beschikking van 26 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad stelt vooreerst vast dat de verzoekende partij huidig beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 23 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Daaropvolgend werden de partijen er middels een beschikking van 21 oktober 2013 van op de hoogte gebracht dat de kamervoorzitter of de door haar aangewezen rechter met betrekking tot het door de verzoekende partij ingestelde beroep tegen de beslissing van de staatssecretaris van 23 mei 2013 van oordeel was toepassing te moeten maken van artikel 39/73, §§ 1 en 2 van de vreemdelingenwet zodat een mondeling debat op een terechtzitting geen meerwaarde heeft en het beroep aldus via een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor, omdat het geen middel bevat.”

Op 4 november 2013 maakt de verzoekende partij aan deze Raad haar verzoek tot horen over. Naar aanleiding van dit verzoek tot horen wordt ter terechtzitting van 17 december 2013 middels het verwijzen naar de aan de partijen toegezonden beschikking in toepassing van artikel 39/73 van de vreemdelingenwet, gevraagd wat haar standpunt ter zake is. Zij duidt er onder meer op *“met haar middel te willen aantonen dat een aanvullend onderzoek nodig is”*.

Luidens artikel 39/69, § 1 van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een “uiteenzetting van de feiten en de middelen” bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618).

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift wel degelijk een rechtsmiddel uiteenzet daar zij, vooreerst, onder punt *“2. Aangaande de gegrondheid van het beroep”* aangeeft haar argumentatie *“(…) te kunnen aanvoeren tegen de motivatie en de bestreden beslissing”*. Zij put verder een middel uit artikel 40, § 4, eerste lid, 2° en tweede lid van de vreemdelingenwet en artikel 50, § 2, 4° van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Daarnaast verwijst zij naar “EU wetgeving”, meer bepaald artikel 52 van het verdrag betreffende de Europese Unie, ondertekend te Maastricht op 7 februari 1992 (verkort: VEU), en artikel 355 van het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (verkort: VWEU).

De Raad kan dienvolgens slechts vaststellen dat de beschikking van 21 oktober 2013 behept is met een discrepantie waar wordt geoordeeld dat het beroep kan worden verworpen en in de hiertoe aangegeven grond wordt gesteld dat het verzoekschrift onontvankelijk voorkomt omdat het geen middel bevat.

De grond tot verwerping van het beroep opgenomen in de beschikking van 21 oktober 2013 kan *in casu* niet tot de verwerping van het beroep leiden.

In het belang van de goede rechtsbedeling wordt de behandeling van de zaak te dien einde uitgesteld, worden de debatten heropend en worden de partijen opnieuw opgeroepen ter terechtzitting te verschijnen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET